

กนกพร สายเขียว 2555: การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร กรณีศึกษา
โครงการไม้ดอกไม้ประดับอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ปรินญาการวางผังเมือง
และสภาพแวดล้อมมหำบัณฑิต สาขาการวางผังเมืองและสภาพแวดล้อม
ภาควิชาการวางผังเมืองและสภาพแวดล้อม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
อาจารย์สุภาพร แก้วกอ เลี้ยวไพโรจน์, D.Tech.Sc. 260 หน้า

ประเทศไทยมีแหล่งเกษตรกรรมหลายแห่งที่สามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อเพิ่มรายได้แก่เกษตรกรได้ อย่างไรก็ตาม โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรบางแห่งไม่ประสบความสำเร็จด้านการท่องเที่ยว เช่น โครงการไม้ดอกไม้ประดับอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ซึ่งจัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2547 เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร โครงการนี้ประสบความสำเร็จในด้านการจำหน่ายและขยายพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับ แต่ไม่ประสบความสำเร็จในด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตร สาเหตุหนึ่งเนื่องจากขาดการประเมินศักยภาพพื้นที่ก่อนการพัฒนาโครงการ ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเครื่องมือในการประเมินศักยภาพพื้นที่ศึกษาข้อจำกัดและอุปสรรคในการพัฒนาพื้นที่จากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ประกอบการ ผู้ซื้อและหน่วยงานภาครัฐ เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาโครงการไม้ดอกไม้ประดับอำเภอบางกรวยให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ผู้วิจัยได้ทบทวนแนวคิดและทฤษฎี พร้อมทั้งศึกษาเกณฑ์การประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรจากสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย กรมส่งเสริมการเกษตร และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อสร้างเกณฑ์ในการประเมินศักยภาพพื้นที่ที่ต้องการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ทั้งนี้หน่วยงานหรือท้องถิ่นที่ต้องการพัฒนาพื้นที่ของตนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร สามารถนำเกณฑ์นี้ไปประยุกต์ใช้ประเมินศักยภาพพื้นที่ก่อนการดำเนินโครงการได้

ผลการศึกษาโครงการไม้ดอกไม้ประดับอำเภอบางกรวย พบว่า ผู้ประกอบการและเจ้าหน้าที่ภาครัฐส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกับผู้วิจัยว่าพื้นที่โครงการมีระดับศักยภาพมาก ในขณะที่ผู้ซื้อส่วนใหญ่มีความเห็นว่าระดับศักยภาพปานกลาง ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาโครงการนี้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร คือ (1) กลุ่มผู้ประกอบการไม่มีความเข้มแข็ง (2) ขาดการประชาสัมพันธ์โครงการ (3) ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกการท่องเที่ยว และมีข้อจำกัดด้านงบประมาณจากภาครัฐ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอแนวทางการพัฒนาโดยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการในพื้นที่รวมกลุ่มกันเป็นชุมชนที่เข้มแข็ง มีการขยายพันธมิตร ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์โครงการอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งปรับปรุงภูมิทัศน์โครงการ และสิ่งอำนวยความสะดวกท่องเที่ยวโดยอาศัยความร่วมมือของผู้ประกอบการในพื้นที่

Kanogporn Saikew 2012: Development of Agro Tourism Attractions:
A Case Study of Bang Kruai District Ornamental Plant Project, Nonthaburi Province.
Master of Urban and Environmental Planning, Major Field: Urban and Environmental
Planning, Department of Urban and Environmental Planning. Thesis Advisor:
Mrs. Supaporn Kaewko Leopairojna, D.Tech.Sc. 260 pages.

Thailand has many agriculture areas that can be developed as agro tourism attractions in order to increase incomes for farmers. However, some agro tourism projects are not success. For example; Bang Kruai District Ornamental Plants Project in Nonthaburi Province. The project was established in 2004 to increase incomes for flower growers. It is success in selling and plant propagating, but not success in agro tourism. One of the reasons was an area assessment was not carried before implementing the project. This research intended to invent a tool for an area assessment, to study limitations and problems in implementing the project from the flower growers, traders and representatives from related organizations, and to provide recommendations to develop the Bang Kruai District Ornamental Plants Project as an agro tourism attraction. The author reviewed literatures and studied criteria in assessing agro tourism attractions form Thailand Institute of Scientific and Technological Research, Department of Agricultural Extension and Tourism Authority of Thailand. Thus, other organizations or local governments, who intend to develop their areas as agro tourism attractions, can apply the tool to assess the areas before implementing their projects.

For Bang Kruai District Ornamental Plants Project, this study showed that the flower growers, representatives from related organizations and the author agreed that the area had high potential while the traders considered that the area had medium potential. Problems from developing the area as an agro tourism attraction were; 1) weak working relationships among the flower growers 2) public relations was ineffective and 3) tourism facilities were inadequate and the government was shortage in budget. Therefore, networking with other flower grower groups, continuously promoting the project, and improving landscape and tourism facilities by cooperating among the flower growers were recommended.

Student's signature

Thesis Advisor's signature